

er flere år rækkende frem i tiden over valg og ministerskifte osv.

Men jeg vil i hvert fald også her gøre mig umage for, at ingen med nogen rette – man kan aldrig gardere sig mod beskyldninger med urette – kan påstå noget i den retning.

Så var det hr. Aage Frandsen, der var i tvivl om, om nu også indtægtssiden fra fratrædelsesgodtgørelsen var rigtigt gjort op. Nu blander jeg mig normalt ikke i det, og jeg tror ikke, vi kan snakke beløbet op, selv om det selvfølgelig kunne være behageligt her. Det samme er jeg nødt til at sige til, var det hr. Kim Behnke, der synes, det havde set pænere ud, hvis det var sådan, at det havde været 10 mio. kr. for lidt, der var, i stedet for 10 mio. kr. for meget. Så er jeg også nødt til at sige til hr. Kim Behnke: Altså når tallene ligger der, så tæller vi dem sammen, og så får udvalget, og så får Folketinget det tal, man når frem til, uanset om det giver plus eller minus. Det er ikke noget, der er politik i, det er noget, der er regneteknik i. Og vi regner ud fra de samme principper, uanset man ender på den ene eller anden side af minus-/plusstregen.

Hr. Klaus Kjærs ordførertale havde jeg lidt svært ved at forholde mig til. Det var lige før, jeg troede, jeg skulle op og rose hr. Klaus Kjær for, at han i hvert fald ikke havde gravet sig ned, men da det var sådan, at han også nåede til en opdeling, blev jeg lidt i tvivl om, hvad det egentlig var.

Derimod ville jeg gerne takke fru Sonja Albrink, der gav udtryk for en betydelig åben holdning og heller ikke talte om opdeling.

Og måtte jeg så sige til De Radikales, Socialdemokratiets, SF's og Enhedslistens ordførere, at jeg føler mig overbevist om, at når vi får det diskuteret igennem, vil vi med den ansvarlighed, der er på den side af Folketingssalen også i forhold til at betale købmandsregningen, når man har bestilt varen, også på det her punkt finde en tilslutning til, at den vare, vi bestiller, betaler vi. Derfor er jeg også ganske tryk ved, at når vi når frem til tredjebehandlingen, vil det også være et flertal, der står bag lovforslaget. Om der skal justeringer til, har jeg svært ved at se i øjeblikket, men det er klart, at man må lytte til argumenterne i forløbet.

Måtte jeg så afslutningsvis sige i forhold til de to andre områder, rejsegodtgørelser, at det er en klar forlængelse af det, min forgænger, hr. Carsten Koch, fik vedtaget med ganske stor, bred tilslutning i Folketinget i 1996 og 1997 med hensyn til de mange forskellige satser, vilkår,

alt efter hvilket job man tilfældigvis bestred, hvilken titel man nu havde, om man var offentligt eller privat ansat, hvor man så skulle have forskellige regler til standardgodtgørelser i sit arbejdsforhold, og hvor der med de ændringer, der blev gennemført i 1996-1997, blev lagt op til, at folk skulle have en ensartet behandling, når de i øvrigt var i en ensartet situation. Og det er lige nøjagtig den linje, som følges op i det her forslag.

De 55 kr. i sparet hjemmeforbrug blev jeg i forløbet og diskussionerne her hen over foråret/sommeren opmærksom på faktisk betød en skævvridning, for hvis man har dem, der rejser efter regning, så er man ikke traditionelt blevet beskattet af sparet hjemmeforbrug. Det vil sige, at pæne folk med slips og sådan noget har ofte ikke fået den beskatning, hvorimod folk, der sad i almindelige job og udførte et stort og godt stykke arbejde, var blevet beskattet direkte eller indirekte.

Nogle fik den direkte, hvis det var sådan, at de havde fuld kost og logi. Andre, der fik godtgørelsen, var blevet modregnet de 55 kr. i godtgørelsen, og derfor var der i forhold til det princip, som man vedtog i bred enighed i Folketinget i 1996-1997, en brist i en ligelig behandling. Og den brist rettes der op på med det her, sådan at det ikke er i modstrid med det, der blev lavet af min forgænger, men at det er en klar forlængelse af den linje om, at folk skal have en ens og ligelig behandling, uanset om de nu har den ene eller den anden titel.

Så er der spørgsmålet om de 100 kr., hvis det er sådan, at man ikke har dokumentation for overnatning. Der har jeg ladet mig overbevise af de folk, jeg har mødt, om, at hvis man skal rende rundt og samle små boner og kvitteringer, og man i øvrigt bor i en campingvogn, man måske endda bruger både privat og erhvervs-mæssigt, så vil det være ualmindelig besværligt. Og derfor er der lavet en regel dér, så man kan undgå den situation. Jeg synes, jeg kan glæde mig over, at der har været ganske mange tilfredse bemærkninger om det, ikke kun i dag, men også ude fra de folk og de organisationer, som varetager interesserne på det her felt. Så det glæder jeg mig over.

Jeg kan da heller ikke lade være med at sige, at hvis vi ser tilbage, til før man startede hele den her øvelse i 1996-1997, så vil den store gruppe af dem, der er berørt af de her regler, have væsentlig bedre regler i dag med det her vedtagne, når Folketinget forhåbentlig har ved-